

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.117 van 25 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing dd. 14.07.2008 vanwege de Federale Overheidsdienst Binnenlandse zaken, Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging wordt genomen, waarvan verzoeker eerst kennis heeft kunnen nemen op 30.07.2008".

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en van advocaat K. MERAL, die loco advocaat N. BERGMANS verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart zich op 15 januari 2003 vluchteling.

Op 24 april 2003 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker dient geen dringend beroep in tegen deze beslissing.

Op 13 juni 2003 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 6 juli 2005 komt verzoeker opnieuw België binnen en verklaart zich op 8 juli 2005 vluchteling, dit maal onder de naam S. A.

Op 11 oktober 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

De asielaanvraag van verzoeker wordt ontvankelijk verklaard en op 14 juli 2006 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 20 december 2006 neemt de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen de beslissing waarbij het beroep ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en weigert aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 16 april 2007 verklaart verzoeker zich voor de derde maal vluchteling.

Op 27 juni 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 27 september 2007 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 2089 het beroep tegen deze beslissing.

Op 6 november 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet.

Op 26 november 2007 wordt aan verzoeker het bevel van 14 november 2007 ter kennis gebracht om het grondgebied te verlaten.

Op 28 november 2007 verklaart verzoeker zich voor de vierde maal vluchteling.

Op 4 december 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing wordt op 4 december 2007 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 14 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 30 juli 2008 aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid – voorwerp van het beroep

2.1. In de nota voert verwerende partij een exceptie *obscuri libelli* op omdat in het dispositief van het verzoekschrift te lezen valt dat verzoeker een beslissing van 14 juli 2008 aanvecht, maar middelen aanvoert die lijken te zijn gericht tegen de beslissing van 4 december 2007 tot weigering van inoverwegingneming van de vierde asielaanvraag. Voor zoveel als het beroep zou gericht zijn tegen deze laatste beslissing, is het onontvankelijk omdat de beroepstermijn van 30 dagen zoals bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, ruimschoots overschreden is.

2.2. Verzoeker dient op 29 augustus 2008 een beroep in tegen “de beslissing dd. 14.07.2008 vanwege de Federale Overheidsdienst Binnenlandse zaken, Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij de asielaanvraag van verzoeker niet in overweging wordt genomen, waarvan verzoeker eerst kennis heeft kunnen nemen op 30.07.2008”.

Als bijlage bij het verzoekschrift voegt verzoeker als bestreden beslissing de beslissing van 14 juli 2008 van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard.

De Raad stelt vast dat twee beslissingen met elkaar verward worden. Enerzijds de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2007 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag, aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 december 2007. Anderzijds de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 14 juli 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 30 juli 2008.

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat het gericht is tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Als bestreden beslissing voegt verzoeker echter de beslissing toe waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag aan verzoeker werd ter kennis gebracht op 4 december 2007. In zover verzoeker deze beslissing zou aanvechten, wordt vastgesteld dat het op 29 augustus 2008 ingediende beroep laattijdig is. Artikel 39/57, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Verzoeker voert ter zitting geen overmacht aan.

In zover verzoeker de beslissing zou aanvechten van 14 juli 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, wordt vastgesteld dat verzoeker geen middelen aanvoert die gericht zijn tegen deze beslissing. Verzoeker voert immers volgende middelen aan:

"EERSTE MIDDEL

Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991), schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S., 31 december 1980)

Doordat eerstens volgens de bestreden beslissing verzoeker geen nieuwe gegevens naar voren brengt dewelke een garantie beiden op enige betrouwbaarheid, slaagt verzoeker er niet in om zijn 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, waarbij vooreerst benadrukt wordt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan de verklaringen van verzoeker aangezien de opmerkingen afkomstig van privé-personen, familieleden van verzoeker, geen garantie zouden bieden op enige betrouwbaarheid;

Tervijl door verzoeker tijdens zowel zijn gehoor in dringend beroep als zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken melding werd gemaakt van een geheel van feiten, die in de bestreden beslissing als dusdanig niet worden weerlegd, zodat aangenomen moet worden dat deze door verzoeker verstrekte informatie wel degelijk gedetailleerd en correct is. Dat om die redenen dan ook niet kan getwijfeld worden aan de betrouwbaarheid van de voorgebrachte informatie;

Hierdoor worden de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden;

Het eerste middel is derhalve gegrond;

TWEEDE MIDDEL

Schending van artikel 3 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (B.S., 19 augustus, err., B.S., 29 juni 1961)

Doordat bij bestreden beslissing aan verzoeker de asielaanvraag wordt geweigerd;

